

Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος 39ο

Ομως υπήρχαν έντονες διαφωνίες. Το θέμα της Εθνοσυνέλευσης, Αναθεωρητική ή Συντακτική, δίχαζε και δημιουργούσε καυτές συζητήσεις. Οι συντακτικοί ήταν αποφασισμένοι να ανατρέψουν την Αναθεωρητική Βουλή. Ο καπετάν Ροκάκης, απογοητευμένος με τη συντηρητική πολιτική του Βενιζέλου, χτυπούσε το μαστούλι του στο πάτωμα και φώναζε: «Άφησε τον επαναστάτη εαυτό του στην Κρήτη και μας έφερε τη διαλλακτικότητα. Δεν έχει μπέσα ο κοτζαμπασισμός. Δεν έχουν μπέσα οι αυλοκόλακες».

- Κυρ-δάσκαλε, με ποιους είναι ο Παπαναστασίου;

- Με τους συντακτικούς, καπετάνιε. Όμως δεν είναι πρόσφορη η κατάσταση για ριζικές αλλαγές. Στα λιμάνια μας καρδοκεί ο αγγλικός στόλος.

- Π' ανάθεμά τους! δεν μας αφήνουν να πάρουμε ανάσα.

Πρόβαλε η φουσκοδεντριά, και στις καρδιές των ανθρώπων φούσκωνε η ελπίδα της αναγέννησης και της αναδιοργάνωσης.

Ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος δέχτηκε να αποτραβηχτεί από την πολιτική και να αφοσιωθεί στα στρατιωτικά του καθήκοντα με τη συμφωνία ότι η κυβέρνηση θα διασφάλιζε την ψήφιση νομοθετικών μέτρων που θα οδηγούσαν τη χώρα σε εκλογές Εθνοσυνέλευσης. Εξάλλου θα επαγρυπνούσε από τους στρατώνες και τους χώρους της υπηρεσίας του.

Με πρότυπο και προστάτη άγγελο το στρατό, ο κόσμος ανασκουμπώθηκε. Οι αγρότες να καλλιεργήσουν τη γη τους και να δημιουργήσουν συνεταιρισμούς, οι εργάτες να νοικοκυρέψουν τα σωματεία τους και να συνδικαλιστούν, οι επαγγελματίες να φροντίσουν τις συντεχνίες τους, οι εκπαιδευτικοί τους συλλόγους τους.

Οι κολλήγοι κατέβηκαν σε μεγάλα συλλαλητήρια στη Λάρισα και οι αιματηρές συμπλοκές με το κατεστημένο στο Κιλελέρ και αλλού συγκλόνισαν όλη τη χώρα και έφεραν στο προσκήνιο τα προβλήματά τους και τα αιτήματά τους. Ο Στέλιος ο δάσκαλος ήταν πολύ απασχολημένος στο γραφείο του Παπαναστασίου και γύριζε αργά τα βράδια στο σπίτι του. Τους τελευταίους μήνες δαπανούσε πολύ χρόνο στην προσπάθεια να ιδρυθεί ο Εκπαιδευτικός Όμιλος, το πνευματικό σωματείο για την αναγέννηση της παιδείας και την καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας.

Η Νικολέτα διάβαζε τα βιβλία που της συνιστούσε, και κρατούσε σημειώσεις για να συζητάει μαζί του. Όμως, πολλές φορές την έβρισκε κοιμισμένη στην πολυθρόνα. Την έπαιρνε στην αγκαλιά

Το χαρακτηριστικό του Τάσσου για την εξέγερση των αγροτών στο Κιλελέρ

του και την πήγαινε στο κρεβάτι. Εκείνη ξυπνούσε και καθόταν μαζί του στο τραπέζι για το μεσονύχτιο βραδινό φαγητό τους. Ο Στέλιος της μιλούσε με πάθος για τη σημαντικότητα της δημοτικής στην αναγέννηση της νέας Ελλάδας και κείνη δεν χόρταινε να τον ακούει. Όμως περνούσε ακόμη πιο πολύ η ώρα και την επόμενη μέρα πήγαινε αγουροξυπνημένη στο μοδιστράδικο.

Φάνταζε σαν ονειροπαρμένη εκείνη η χρονιά το 1910. Κυριαρχούσε η αισιοδοξία, το κέφι και η δραστηριότητα. Και δεν ήταν ο Στέλιος ο μόνος που ξενυχτούσε. Ξενυχτούσαν πολλοί, όλοι τους συνεπαρμένοι από τη δημιουργική και πνευματική τους συνεισφορά για την εδραίωση μιας νέας δημοκρατικής κοινωνίας και πατρίδας.

Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου έβαλε υποψηφιότητα στην Αρκαδία με βάση το Λεβίδι για τις εκλογές που θα γίνονταν στις 8 του Αυγούστου. Ζήτησε από το Στέλιο να πάρει και τη Νικολέτα μαζί του στην εκλογική περιοδεία εφόσον στο πρόγραμμα του «Λαϊκού Κόμματος» προβλεπόταν «η παραχώρησης και εις τας γυναίκας του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι εις τα αξιώματα των οργανισμών της τοπικής διοικήσεως». Η Νικολέτα το θεώρησε μεγάλη τιμή και δάκρυσε από τη χαρά της. Ο Στέλιος την έσφιξε στην αγκαλιά του λέγοντας: «Άγγελέ μου, θέλω να γνωρίσεις και το χωριό μου». Την άλλη μέρα έψαχνε να βρει τα κατάλληλα ρούχα για το ταξίδι. Φόρεσε ένα φουστάνι για να πάρει και

τη γνώμη της Ερμιόνης. Ξαφνιάστηκαν που την είδαν καλοντυμένη.

- Θα πάρουν και μένα στην περιοδεία τους στην Αρκαδία, τους είπε χαρούμενη.

- Θα έρθω και εγώ μαζί σου, δήλωσε η Μαρία που περνούσε τον πιο πολύ καιρό των σχολικών διακοπών στο μοδιστράδικο.

- Να πάρετε και μένα, πρότεινε η Όλγα που έκανε πρόβα. Νικολέτα, θα μπορούσαμε να προβάλουμε και το δικαίωμα της γυναίκας για την ψήφο στην περιοδεία. Είμαι σίγουρη ότι ο κύριος Παπαναστασίου δεν θα έχει αντίρρηση.

- Ίσως να 'ναι άκαιρη η ιδέα. Στην Αρκαδία απαγορεύεται στις γυναίκες να έχουν λόγο και πολλά άλλα. Όμως η παρουσία σας και μόνο στην περιοδεία θα είναι ωφέλιμη.

- Έχεις δίκιο, Ερμιόνη. Η κατάσταση είναι χάλια κι εδώ στην πόλη. Σαν στεριώσουμε το Λύκειο των Ελληνίδων θ' αποχτήσουμε βάση για την προώθηση των δικαιωμάτων μας. Τώρα σχεδιάζουμε το καταστατικό.

- Η κυρία Παρρέν σε παίρνει προχθές στην πρόβα. «Με γυναίκες σαν την Όλγα θα πάμε μπροστά», έλεγε.

- Έχουμε κοινά μεταξύ μας εγώ και η κυρία Παρρέν. Χρωστάμε την ελευθερία μας και την ανεξαρτησία μας στους άνδρες μας. Ήμασταν τυχερές. Ο Πέτρος χαιρέται που συμμετέχω στο κίνημα και με ενθαρρύνει.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Φάνταζε σαν ονειροπαρμένη εκείνη η χρονιά το 1910. Κυριαρχούσε η αισιοδοξία, το κέφι και η δραστηριότητα. Και δεν ήταν ο Στέλιος ο μόνος που ξενυχτούσε. Και δεν ήταν ο Στέλιος ο μόνος που ξενυχτούσε. Ξενυχτούσαν πολλοί, όλοι τους συνεπαρμένοι από τη δημιουργική και πνευματική τους συνεισφορά για την εδραίωση μιας νέας δημοκρατικής κοινωνίας και πατρίδας.